

Pigmentos-saarella Lounais-Polynesiassa asuva Pigamento-heimo käsittää noin 500 henkeä. Heimon pääasiallinen toimeentulonlähde on maanviljelys. Heimo on asuttanut saarta parin vuosisadan ajan, aina siitä lähtien kun se joutui pakenemaan veristä heimosotaa aikaisemmilta asuinsijoiltaan. Vastaväenlaisia pieniä yhteisöjä on Länsi-Polynesian saaristo tulvillaan. Pigamento-heimo eroaa kuitenkin muista heimoista erikoislaatuisen kulttuurinsa vuoksi. Se on luonut aivan omintakeisen, muista tunnetuista kulttuureista poikkeavan elämäntavan. Heimon jäsenet palvovat Habe'ta, voiman jumalaa. Tämä jumaluus ilmenee kaikkialla. Oleminen on pigmentolaisille jumaluutta, ja kaikki jumalainen ilmenee olevassa. Alkoholiliittyy läheisesti pigmentolaisten niin uskonnollisiin kuin muihinkin menoihin. Myös jokapäiväisessä kanssakäymisessä alkoholilla on suuri merkitys. Erilaisten menojen aikana pigmentolaiset laulavat hiljaisella monotonisella äänellä perinteisiä runojaan. Ennen menojen alkamista heimon jäsenet nauttivat waureeta, maisiolutta. Saarelaiset pitävät humaltumista jumaluuteen lähentymisenä. Wauree onkin heille "voiman juoma", lähde tietämykseen ja rohkeuteen.

Ennen varsinaista pigmentolaisen alkoholilyriikan käsittelyä kannattaa tutustua heimon alkoholin käyttöön jokapäiväisessä kanssakäymisessä, sillä sen tunteminen auttaa runojen merkityksen ymmärtämisessä. Suurimman osan viikosta heimon jäsenet viettävät yksin mietiskellen. Kaksi päivää viikosta on varattu tapaamisille. Näihin tapaamisiin liittyy aina alkoholi. Alkoholilla juodaan toisaalta ennen vierailun alkamista ja toisaalta itse vierailun aikana. Vierailulle tulo juopuneena on pigmentolaisille selviö sekä ystävytyden osoitus isännälle. Mikäli henkilö tulee selvänä, tätä pidetään loukkauksena, sillä "hän tahtoo tuoda harmauden talooni". On huomautettava, ettei pigmentolaisten alkoholin käyttöön liity minkäänlaisia moraalisia arvostelmia. Alkoholin väärinkäyttö on pigmentolaisten kulttuurissa käsitteenäkin tuntematon. Kaikki kanssakäyminen tapahtuu alkoholin vaikutuksen alaisena. Myös alkoholista kieltäytyminen vierailun aikana on loukkaus sekä isäntää että jumalaa kohtaan. Näiden tapaamisten seurauksena heimon jäsenet ymmärrettävästi tarvitsevat lopun viikkoa lepoon ja mietiskelyyn.

Alkoholilla on oma osuutensa myös heimon initiaatiomenoissa. Nuoret, jotka ovat saavuttaneet 13 vuoden iän, kokoontuvat heimon vanhimpien kanssa saaren syrjäisimpään kolkkaan kuukaudeksi. Tytöille ja pojille on rakennettu sinne omat majansa. Näissä majoissa nuoret saavat ensimmäisen kerran maistaa waureeta. Majan sisällä tapahtuvassa rituaalissa kylän vanhimmat laulavat:

Jumalani
isiemme henki
isiemme voima
siirry lapsiimme
oi wauree.

Vanhimpien laulun aikana nuorille tarjotaan maissiolutta, kunnes he nukahtavat sammuneina oluesta ja kiihtymyksen aiheuttamasta väsymyksestä. Seuraavana päivänä sama toistuu, vain laulu on vaihtunut:

Habe Habe
joka olet kaikkialla
luonnossa
sieluissa
laske voimasi näihin lapsiin.

Näin jatkuu kuukauden, jonka jälkeen nuoret palaavat kylään ja ovat valmiit aloittamaan sukupuolisen kanssakäymisen ja perustamaan perheen.

Vaikka jumalanpalvonta tuleekin esille initiaatiomenoissa ja muissa vastaavissa yhteyksissä, ovat varsinaiset palvontatilaisuudet moninaisine kuvioineen aivan omaa luokkaansa. Pigmentolaisilla on näkemys, että jumaluus tai oikeammin jumalan läheisyys saavutetaan alkoholin avulla. Alkoholista saadaan jumalallista voimaa. Tästä seuraa, että alkoholi esiintyy varsin usein pigmentolaisten palvontamenoissa ja -lauluissa. Palvontamenot alkavat useimmiten spontaanisti. Joku aloittaa perinteisellä aloituslaululla, johon muut yhtyvät ja kerääntyvät yhteen paikkaan. Laulu alkaa äänteilyllä ja alkaa jonkin ajan kuluttua saada verbaalista muotoa:

Shi shi shi oioooo
kuule meitä voima
näe meidät Habe
wauree wauree
sinä olet järki
sinä olet kaikki
oi wauree.

Laulun voimakkuus kasvaa yhä useamman ottaessa siihen osaa. Sävel pysyy kuitenkin samanlaisena, monotonisena. Laulajat kiihtyvät menojen jatkuessa, ja laulanta alkaa saada voimakkaampia muotoja. Ihmiset huutavat ja valittavat sekä viiltelevät itseään terävillä kivensiruilla. Yhtäkkiä laulu loppuu ja kaikki jäävät makaamaan verissään kuumalle hiekalle. Tällöin heimon lapset, jotka eivät ole läpikäyneet initiaatiomenoja, tuovat maissiolutta suurissa saviastioissa. He valelevat aikuisten ruumiit oluella ja tarjoavat olutta heille juotavaksi. Rituaalin tämän osan jälkeen alkaa jälleen hiljainen laulu:

Olet elvyttänyt minut
ja palauttanut voimani
sinun jumaluutesi
on ääretön.

Laulun jälkeen kaikki vetäytyvät omiin oloihinsa jatkamaan mietiskelyään.

Alkoholi ei siis ole pigmentolaisille pelkästään nautintoaine tai väline erilaisissa kulttimenoissa. Alkoholi liittyy heillä käsitykseen jumaluudesta.

Jumaluus taas on heillä käsitteenä lähellä Spinozan "luonnon"-käsitettä. Pigamentolaisilla ei ole jumalaa, joka sijaitisi jossain, vaan kaikki oleva on jumaluutta. Alkoholi (wauree) puolestaan on jumallisen voiman ilmaus. Saavuttaakseen jonkin osan jumaluudesta pigmentolaiset juovat waureeta. Heidän käsitteistössään ei ole humala-käsitettä. He käsittävät alkoholin vaikutuksen voiman siirtymisenä. Voitaisiin sanoa, että tämä voiman käsite vastaa historiassa Herderin käsitettä "Kraft". Pigamentolaisille "todellisuus" ei ole todellista, vaan se muuttuu todelliseksi jumalaisen "voiman" välityksellä. Heidän runoudessaan voiman käsitteellä on keskeinen osa. On osattava tulkita tämä käsite, ennen kuin voidaan ymmärtää pigmentolaista kulttuuria. Voima ei liity mihinkään fyysiseen eikä henkiseen, vaan se on kaikki. On ymmärrettävä voiman merkitys, sillä se ei ole selitettävissä. Voima on osa hermeettistä kehää. Se ei ala mistään eikä pääty mihinkään, eikä sen osaa voi ymmärtää vertaamatta sitä kokonaisuuteen, joka on puolestaan koostunut osistaan, mutta ei ole niiden summa.